

A person wearing a blue robe is holding a white lamb. The scene is set in a mountainous landscape with green hills and a blue sky. The text "Fred" is overlaid in the upper part of the image.

Fred

Genom
Kristi rike

Fred genom Kristi rike

*Då skall herraväldet, makten och storheten över alla riken under himlen överlämnas till den Högstes heliga folk. Hans rike skall bestå för evigt, och alla härskare skall tjäna och lyda honom. **Daniel 7:27***

Historiens sidor är fläckade av krigets blod. Tvister mellan nationer har nästan alltid avgjorts på slagfältet. Siare och vise män har föreställt sig en dag då denna hänsynslösa och meningslösa praxis skulle upphöra, och jordens folk skulle anta en förnuftig och rättfärdig metod för att leva med varandra. Bibelns profeter, som skrev under inspiration av Guds Helige Ande, förutsade en sådan tid och förklarade att den skulle komma till stånd genom upprättandet av en världsregering eller ett världsvälde som godtyckligt skulle påtvinga folken i alla nationer rättvisa och rättfärdiga lagar, genom vars efterlevnad en universell och varaktig fred skulle säkerställas.

I Bibelns profetior om denna kommande tid av fred under en världsregering ges försäkran om att den gudomliga planen inte kommer att misslyckas, eftersom det utlovade riket ska vara en bokstavlig och mäktig regering, perfekt organiserad och kraftfullt utrustad för att utföra varje uppgift som tilldelats den i profetiorna. Det är Kristi rike; och Kristi rike, avslöjar Bibeln, är en äkta regering. Om detta rike och Kristus, dess högste härskare, förutsade profeten: "Hans regering och fred skall växa utan ände." Jesaja 9:6,7

Den kommande världsregeringen, som kommer att vara Kristi rike, är ett av de framträdande teman i Bibeln. Profeterna i Gamla testamentet förutsade och beskrev med glöd detta gudomligt styrda styre. En av de första som nämnde det var Jakob, som på sin dödsbädd profeterade: "Juda är en lejonunge; från bytet, min son, har du stigit upp; han böjde sig ned, han kröp ihop som ett lejon och som ett gammalt lejon; vem skall väcka honom? Scepteret skall inte vika från Juda, och härskaren skall inte försvinna från hans släkt, förrän Shiloh kommer; och till honom skall folken samlas." 1 Mosebok 49:9,10

Denna profetia yttrades medan Jakob och hans familj befann sig i Egypten. I Egypten vid den tiden var ett liggande lejon det kungliga symbolen för herravälde och rätten att regera. Så profetian som beskriver Juda som ett "liggande lejon" var ett bildligt sätt att säga att från denna kungliga stam i Israel skulle den komma som Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud hade lovat, "Sädet" som skulle bli Messias och Kung. Till denna kommande Kung tilldelade Jakob profetiskt titeln "Silo", vilket betyder "den fredsbringande". Hans profetia om att "folkets samling" skulle ske till Shiloh innebar helt enkelt att denna härskare som skulle sändas av Jehova, i egenskap av Fredsfursten, skulle bringa fred till nationerna.

Jesaja förutsade denna store kungs födelse och slutliga upphøjelse till härskare och sade: "Ett barn är fött åt oss, en son är given åt oss; och herraväldet skall vila på hans axlar; och hans namn skall kallas Underbar, Rådgivare, Den mäktige Guden, Den evige

Fadern, Fredsfursten.” (Jesaja 9:6). Senare i sin profetia hänvisade Jesaja till denna kommande härskare över jorden som Jehovas ”arm” och förutsade att denna ”heliga arm” skulle blottas inför alla nationers ögon och att ”alla jordens ändar” skulle se ”Guds frälsning”. Jesaja 52:10

Angående det messianska rikets universella karaktär skrev David: ”Alla jordens ändar skall minnas och vända sig till Herren, och alla folkens släkter skall tillbe inför dig. Ty riket tillhör Herren (Jehova), och han är härskare bland nationerna.” (Psaltaren 22:27, 28). David skrev också om Jehovas rike: ”Alla dina verk ska prisa dig, o Herre, och dina heliga ska välsigna dig. De ska tala om ditt rikets härlighet och berätta om din makt, för att göra människors barn kända för hans mäktiga gärningar och hans rikets härliga majestät. Ditt rike är ett evigt rike, och din herravälde varar i alla generationer.” Psalm 145:10-13

Daniel skrev i en profetia om härskarna över de olika delarna av det gamla romerska riket, som de hade etablerat i Europa före första världskriget: ”Under dessa kungars tid skall himlens Gud upprätta ett rike som aldrig skall förstöras; och detta rike skall inte överlåtas till ett annat folk, utan det skall krossa och förinta alla dessa riken, och det skall bestå för evigt.” Daniel 2:44

I Nya testamentet

Vi har citerat endast några av de många löften som finns nedtecknade i Gamla testamentet och som rör riket, eller regeringen, som i Guds bestämda tid skall

styra världen. Nya testamentet fortsätter med samma tröstande tema om riket. Ängeln som tillkännagav Jesu födelse sade till herdarna: "Frukta inte ... ty i dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad, och han är Kristus, Herren." Plötsligt sjöng en skara av himmelska härskaror: "Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden, i människornas hjärtan." (Lukas 2:10, 11, 14). Ängeln sade också att detta tillkännagivande av Kristi födelse, den utlovade Messias, var en god nyhet som till slut skulle nå "alla människor".

Nya testamentets hänvisningar till Messias, kungen och det rike som skulle upprättas av honom är inte uteslutande av profetisk karaktär, ty de markerar början på uppfyllelsen av Gamla testamentets förutsägelser. Medan till exempel Gamla testamentet förutsade att kungen skulle komma, tillkännagav ängeln för herdarna att han nu var född. Detta första uttryck för Guds välvilja mot människorna, i uppfyllelse av hans löften, var nu en verklighet.

Johannes Döparen, den siste av profeterna, talade också om profetior som gått i uppfyllelse. Han sade: "Omvänd er, ty himmelriket har kommit nära." (Matteus 3:2). Profeten Daniel hade profeterat att himmelens Gud skulle upprätta ett rike. I ett rike måste det finnas en kung, och nu hade den kungliga majestät som himmelens Gud lovat uppenbarats sig i Jesus Kristus person.

Jesus predikade: "Omvänd er, ty himmelriket är nära." (Matteus 4:17). En mer bokstavlig översättning av denna text antyder, precis som Johannes Döparen förkunnade, att kungen i det rike som himmelens Gud

hade utlovat hade kommit och var "nära", eller mitt bland Israels folk. När Jesus sände ut sina lärjungar i tjänsten, var hans uppdrag till dem: "När ni går, predika och säg: Himmelriket är nära." Matteus 10:7

Israels folk kände till Guds löften om riket. Detta gällde särskilt landets religiösa ledare, fariséerna och andra. De visste att många ansåg Jesus vara den utlovade kungen som skulle regera i detta rike, och de frågade honom "när Guds rike skulle komma". Jesus svarade: "Guds rike kommer inte med synliga tecken (marginalöversättningen lyder 'med yttre uppvisningar'). Man kommer inte heller att säga: 'Se, här!' eller 'Se, där!', ty se, Guds rike är inom er (marginal: 'bland er')." Lukas 17:20,21

Fariséerna hade liten eller ingen tro på att Jesus hade sänts till världen av Israels Gud för att upprätta det messianska riket. De kunde inte föreställa sig att någon skulle kunna utföra en sådan uppgift utan stöd av en stor armé med vilken han kunde erövra det romerska riket och befria Israels folk från dess slaveri under kejsarna. Jesus anade vad de tänkte, därav hans förklaring att det rike i där han skulle vara kung inte skulle upprättas på detta sätt. Det skulle inte komma, sade han, med en yttre uppvisning av prakt och härlighet som världen var van vid att se hos en erövrande härskare.

Medveten om att fariséerna tvivlade på att han var Jehovas utlovade kung förklarade Jesus vidare, enligt en korrekt översättning av den grekiska texten, att himlens kungliga majestät fanns bland dem, vilket naturligtvis syftade på honom själv. Detta var ett djärvt

påstående att slunga mot dessa hycklande religiösa ledare, men det var ett gott vittnesbörd för dem, även om få, om ens någon, av dem trodde på det.

En dålig översättning av denna text har lett till stor förvirring om vad himmelriket egentligen är. I en översättning står det: "Himmelriket är inom er." De som inte tror på Guds löften om att upprätta en bokstavlig, världsomspännande regering på jorden, som kommer att bringa fred och glädje till mänskligheten, har tagit fasta på denna felöversatta text för att försöka bevisa att Bibelns vittnesbörd om Guds rike endast avser ett sunt, gudfruktigt tillstånd i hjärta och sinne som förvärfvas av individer som underkastar sig inflytandet av Jesu moraliska och etiska läror, såsom de som finns i hans bergspredikan. Den förutsagda "utvidgningen" av Kristi rike, säger de, återspeglas i det ökande antalet människor som underordnar sig Kristus och strävar efter att lyda hans bud.

Det orimliga i denna synvinkel blir omedelbart uppenbart när vi beaktar det faktum att det aktuella uttalandet i " " riktades till fariséerna, män som Jesus mer än en gång hade kallat hycklare, vitkalkade gravar och djävulens barn. Hur skulle Guds rike kunna finnas i sådana människors hjärtan? Men när vi inser, som redan nämnts, att det Jesus egentligen sa var att kungen i det förutsagda riket som himmelens Gud hade lovat befann sig mitt ibland fariséerna, blir tanken klar och står i harmoni med Skriftens allmänna vittnesbörd i ämnet.

Det verkar svårt för våra begränsade sinnen, fallna och ofullkomliga som de är, att utöva tro på tanken att

Skaparen någonsin skulle göra något specifikt för sina mänskliga varelser. Denna brist på tro hos Guds bekännande folk har visat sig genom alla tider. De har föreställt sig att Guds löften skulle uppfyllas genom mänskliga ansträngningar; att löfena endast innebar att Gud skulle sätta sin stämpel av godkännande på det som hans mänskliga tjänare ansåg vara rätt och i sin iver strävade efter att åstadkomma.

Eftersom Jesus dödades av sina fiender och århundraden gick utan några tecken på att ett synligt och bokstavligt rike skulle upprättas av honom, trots att han hade uppstått från de döda, var det lätt och naturligt att dra slutsatsen att Bibelns löften om riket endast avsåg vad Jesu efterföljare kunde åstadkomma. På grund av denna brist på tro och förståelse utvecklades förvillande föreställningar. Den stora massan av bekännande kristna förenade sig så småningom med de civila regeringarna och kallade sin oheliga förening för kristendomen, eller Kristi rike. Miljontals andra, särskilt under denna tidsålders senare år, har, som nämnts, anammat tanken att Kristi rike endast är ett rättfärdigt inflytande eller en helig impuls i de kristna troendes hjärtan.

Inte av denna världen

När Jesus fördes inför Pilatus av sina fiender, var anklagelsen mot honom att han påstod sig vara en kung. En sådan påstående, om det var sant, skulle göra honom skyldig till förräderi mot det romerska riket. Jesus erkände att han kom till världen för att vara kung, men förklarade: "Mitt rike är inte av denna världen

(grekiska, "kosmos", social ordning): om mitt rike vore av denna världen, skulle mina tjänare strida, så att jag inte skulle överlämnas till judarna; men nu är mitt rike inte härifrån." Johannes 18:36,37

Jesu uttalande om att hans rike inte är av denna världen och att hans tjänare, om så vore fallet, skulle strida, innebär en gudomlig fördömelse av alla militära operationer som främjas och genomförs i Kristi namn och som påstår sig syfta till att främja hans rikets intressen. Enligt denna handlingsregel som Jesus uttryckte har alla de så kallade heliga krigen genom århundradena inte alls varit heliga, utan oheliga och utan Guds godkännande.

Dessutom innebär Jesu förklaring att hans rike inte var av denna världen att det mänskliga civilisationsbegreppet "kristenheten", som betyder Kristi rike, har varit en felaktig benämning och i själva verket en förfalskning av Kristi verkliga rike. Därför har all de olika filosofier som listigt har tillämpat Bibelns löften om riket på det ena eller andra av de förvillande mänskliga försöken att skapa en bättre värld varit i strid med och i motsats till den gudomliga planen för uppfyllandet av Guds löften.

Det har inte funnits någon giltig anledning till att uppriktiga och vördnadsfulla bibelstudenter skulle ha hänge sig åt dessa mänskliga filosofier eller låtit sig vilseledas av dem, ty Jesus gjorde klart att ingen skulle förvänta sig att hans rike skulle upprättas under den nuvarande tidsåldern. Bara några dagar innan Jesus sade till Pilatus att hans rike inte var av denna världen, berättade han en liknelse för sina lärjungar som var

avsedd att lära dem samma viktiga sanning. Liknelsen handlade om en viss adelsman (som symboliserade Jesus) som begav sig till ett fjärran land för att ta emot ett rike och sedan återvända. Inledningen till liknelsen förklarar att den berättades av Jesus eftersom hans lärjungar trodde att hans rike skulle uppstå omedelbart. Lukas 19:11, 12

Lärjungarnas hopp

Jesu lärjungar trodde fullt och fast att han var Messias, den store Kungen, som förutsagts av profeterna i Gamla testamentet. De trodde att han hade kommit för att upprätta det utlovade riket, den "regering" som skulle utvidga sitt inflytande tills det omfattade hela jorden och förde fred och lycka till hela mänskligheten. De hade rätt i denna tro. Men de förväntade sig att Jesus omedelbart skulle upprätta denna underbara och mäktiga regering. I detta hade de fel, vilket liknelsen om "en viss adelsman" avslöjade.

Denna felaktiga syn hos Jesu lärjungar var fullt ursäktlig, ty han hade fått dem att tro att de skulle få en framträdande roll vid hans sida i hans rike, och i deras begränsade syn på Guds plan innebar detta att Kristi rike nödvändigtvis måste upprättas under deras livstid. Hur skulle de annars, resonerade de, kunna hoppas på att dela härskandet över riket med Jesus? Hur skulle annars Jesu löfte kunna uppfyllas: "Frukta inte, lilla hjord, ty det är er Faders välbehag att ge er riket"? Lukas 12:32

Apostlarna var mycket angelägna om att få vara förenade med Jesus i styret av hans rike och

diskuterade detta flitigt sinsemellan. Jakob och Johannes var särskilt angelägna om att säkra sig privilegierade positioner i riket och lät sin mor fråga Jesus om en av dem skulle få sitta till hans högra sida och den andre till hans vänstra i hans rike. Jesus sade inte att de inte kunde eller inte skulle få vara med honom i hans rike, för han hade gett dem anledning att tro att de skulle få det. Han påpekade bara det höga pris de skulle få betala för att få vara med honom. Han frågade: "Kan ni dricka av den bägare som jag ska dricka av och döpas med den dop som jag döps med?" Deras svar var: "Det kan vi." Matteus 20:20-22

Jesus svarade Jakob och Johannes och sade: "Ni skall visserligen dricka av min kalk och döpas med den dop som jag döps med; men att sitta på min högra och på min vänstra sida är inte min sak att ge, utan det skall ges dem för vilka det är förberett av min Fader." (Matteus 20:23). Således lovade Jesus visserligen inte dessa två älskade apostlar någon specifik position i sitt rike, utan förklarade att han inte hade befogenhet att göra sådana utnämningar, men han bekräftade deras förståelse att de skulle dela härskarskapet över riket med honom om de visade sig värdiga genom att dricka av hans "kalk" och döpas med hans "dop".

Även om de bekräftade att de var "i stånd", eller villiga, att uppfylla dessa krav, är det tveksamt om de vid den tidpunkten förstod vad det innebar att dricka av Jesu "bägare" och att döpas med hans "dop". Som senare avslöjades i Nya testamentet uppmanade Jesus sina lärjungar att lida och dö med honom. Hade de förstått detta skulle de ha vetat att de under inga

omständigheter kunde vara med Jesus i hans rikes härlighet förrän de uppväckts från de döda, och de visste att detta inte skulle ske förrän i slutet av den kommande tidsåldern. Johannes 11:24; Matteus 13:39

Jesu "bägare" var en bägare av lidande och död, och han drack den troget till den bittra botten. Hans "dop" var ett dödsdop, av vilket hans nedsänkning i vatten av Johannes Döparen endast var en symbol. Paulus skrev: "Vet ni inte att vi alla som döpts till Jesus Kristus har döpts till hans död?" (Romarbrevet 6:3). Inget framgår tydligare i Bibeln än det faktum att Jesu lärjungar i denna tidsålder är inbjudna att följa i hans fotspår av självuppooffring ända till döden. Förknippat med dessa villkor för lärjungaskapet finns löftena om att de som visar sig trogna dem ska regera med honom i hans rike.

Paulus skrev: "Detta är ett trovärdigt ord: Om vi dör med honom, ska vi också leva med honom; om vi lider, ska vi också regera med honom." (2 Timoteusbrevet 2:11–12). Och vidare: "Om vi nu är barn, är vi också arvingar – Guds arvingar och medarvingar till Kristus, om vi verkligen delar hans lidanden för att också få dela hans härlighet." (Romarbrevet 8:17). Efter sin uppståndelse sade Jesus: "Den som segrar skall jag låta sitta med mig på min tron, precis som jag också har segrat och har satt mig med min Fader på hans tron." (Uppenbarelseboken 3:21). Jesus sade också: "Var trogen till döden, så skall jag ge dig livets krona." (Uppenbarelseboken 2:10). Och sedan finns det det underbara löftet till dessa trogna att de ska uppstå från döden i den "första uppståndelsen" för att "leva och

regera med Kristus i tusen år.” Uppenbarelseboken 20:4,6

Född av Anden

I Johannes 3:1-13 berättas det om Nikodemus, en ledare i Israel, och om hans besök hos Jesus om natten för att lära sig mer om hans lära. Jesus förklarade för Nikodemus att man måste födas på nytt för att komma in i Guds rike. Detta verkade mycket märkligt för Nikodemus, och han frågade hur det kunde vara möjligt. Det var inte en naturlig födelse som Jesus syftade på, utan en födelse av Anden. Han förklarade för denna ledare i Israel att de som är födda av Anden är som vinden; det vill säga kraftfulla, men ändå osynliga.

Nikodemus förstod naturligtvis inte helt vad Jesus menade, men i ljuset av de efterföljande lärorna från Jesus och apostlarna kan vi nu tydligt se att de som delar herraväldet över riket med honom först måste genomgå en förändring av sin natur, precis som han gjorde. Jesus gav sitt kött, sin mänsklighet, för världens liv. (Johannes 6:51). Det var detta offer av hans mänskliga liv som gav försoning för mänskligheten och kommer att garantera alla en möjlighet att återfå livet under Kristi rike. (Hebreerbrevet 2:9; 1 Timoteusbrevet 2:3-6). Och efter att ha dödats i köttet uppväcktes Jesus från de döda som ett härligt gudomligt väsen, med all makt given honom i himlen och på jorden. Hebreerbrevet 1:1-4; Matteus 28:18

De som lider och dör med Jesus, och i uppståndelsen upphöjs för att leva och regera med honom, kommer också att uppleva en förvandling av sin natur från mänsklig till gudomlig. Petrus skrev att "oss har givits överflödande stora och dyrbara löften", så att vi genom dessa kan bli delaktiga av den gudomliga naturen. (2 Petrus 1:4). Petrus skrev också om de kristna att den himmelske Fadern har "fött oss på nytt till ett levande hopp, genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda, till ett oförgängligt, obefläckat och oförstörbart arv, som är förvarat i himlen för er (marginalanteckning: för oss)." 1 Petrus 1:3,4

Löften som dessa har, när de missförstås, lett till den felaktiga tron att alla som är frälsta genom Jesus Kristus kommer att tillbringa evigheten i himlen. Men detta är inte alls tanken. Dessa himmelska löften gäller endast dem som följer i Jesu fotspår; de som förnekar sig själva och tar upp sitt kors och följer honom in i en uppoffrande död. (Matteus 16:24). De uppmanas inte att offra sig för att uppnå frälsning, utan för att visa sig värdiga att leva och regera med Kristus i det härliga löftetets rike: det rike som ska upprätta fred på jorden och ge hälsa, glädje och evigt liv åt alla som lyder dess rättfärdiga lagar.

Denna upphöjelse till himmelsk härlighet är vad Jesus menade med att vara "född av Anden". (Johannes 3:5,6). Även om varje sann efterföljare av Mästaren i detta liv är född till detta himmelska hopp, är det inte förrän vid uppståndelsen som andefödelsen äger rum. Detta stämmer överens med Jesu förklaring att de som är födda av Anden är, precis som vinden, osynliga för

mänskliga ögon och mäktiga. Tillsammans med Jesus kommer denna klass, som kallats från världen och visat sig trogen under den nuvarande tidsåldern, att utgöra den andliga fasen av det messianska riket. I liknelsen om vete och ogräs talar Jesus om dessa som "rikets barn" och förklarar att de "skall lysa som solen i sin Faders rike". Matt. 13:25–30, 36–43

Rikets "nycklar"

Inbjudan att följa i Jesu fotspår, och därmed kvalificera sig för att bli medarvingar i hans rike, förmedlas genom evangeliet: det glada budskapet om förlossning genom Jesus och den möjlighet till liv som kommer att nå människorna genom hans rikes organ. Jesus förklarade att endast genom att förneka sig själv kunde någon bli hans lärjunge. (Matteus 16:24). Men den smala vägen av uppoffring öppnades faktiskt inte förrän vid pingst, vilket var efter Jesu död och uppståndel .

Jesus hade lovat Petrus att han skulle ge honom "nycklarna" till himmelriket; därför var det Petrus som på pingstdagen förkunnade det glada budskapet och officiellt öppnade dörren till riket. (Matteus 16:19). Detta skedde på de judiska troendes vägnar. Senare var det också Petrus som först förkunnade evangeliet om riket för hedningarna. Detta skedde i Cornelius hem, den förste hedningen som omvände sig. Petrus använde alltså nycklarna till riket.

Detta innebar inte att himmelriket upprättades på pingstdagen, som många felaktigt tror. Det betyder helt enkelt att urvalet av dem som ska regera med Jesus i

himmelriket då inleddes. Nycklarna till himmelriket som Petrus använde var nycklar till möjligheten att regera i himmelriket som medarvingar till Kristus. Vägen till denna höga position i himmelriket är svår. Paulus sade att det är genom "många prövningar" som någon kan komma in i himmelriket. Apostlagärningarna 14:22

De som kallas av Gud till denna upphöjda position i riket är i regel inte de stora, de mäktiga eller de ädla i denna värld, även om det inte förekommer någon diskriminering mot dessa. Det är bara det att i deras nuvarande positioner av ära och auktoritet verkar villkoren för den "smala vägen" alltför kostsamma. Jakob skrev: "Har inte Gud utvalt de fattiga i denna värld, som är rika i tro, till arvingar till riket, vilket han har lovat dem som älskar honom?" (Jakob 2:5). Men vare sig man är rik eller fattig, liten eller stor enligt denna värld's måttstock, lärde Jesus att alla måste bli som "små barn" – ödmjuka, oskyldiga, barnsliga – för att komma in i riket. "För sådana", sade han, "är himmelriket." (Matteus 18:3; Markus 10:14, 15). Jesus menade inte här att himmelriket skulle bestå av spädbarn.

Johannes Döparen

Jesus sade: "Bland dem som är födda av kvinnor har ingen uppstått som är större än Johannes Döparen; men den som är minst i himmelriket är större än han." (Matteus 11:11). Om inträdet i himmelriket vore, som den traditionella teologin lär, ett sätt att undkomma helveteselden, hur märkligt skulle då inte detta uttalande av Jesus vara. Men tack och lov för en bättre

förståelse av riket än denna. Här, liksom i så många andra fall, använder Jesus uttrycket "himmelriket" för att beteckna den andliga eller himmelska fasen av den härliga, utlovade regeringen som så småningom ska regera över och välsigna alla nationer; och Johannes Döparen kommer inte att ha någon del i den himmelska fasen av riket.

"Lagen och profeterna var fram till Johannes", sade Jesus, "sedan dess predikas Guds rike." (Lukas 16:16). I samband med den lag som gavs på berget Sinai och de belöningar som erbjöds för lydnad mot den, hade Herren sagt till Israels folk: "Om ni verkligen lyssnar till min röst och håller mitt förbund, ... skall ni vara ett prästerskap för mig och ett heligt folk." (2 Mosebok 19:5,6). Folket som helhet uppfyllde inte kraven för denna utlovade ställning som ett prästerskap. Men profeterna och andra trogna, som individer, uppfyllde kraven. De forntida patriarkerna var faktiskt, trots att de inte levde under den skrivna lagen, trogna de föreskrifter som den förkunnade, och Gud kommer att uppfylla sitt löfte till dem.

Alla dessa "forntida rättfärdiga" tjänade Gud lojalt eftersom de hade tro på löfterna om det messianska riket. Gud höll inte fram ett himmelskt hopp för dem. Deras förväntan var att återuppväckas till liv som människor på jorden. Paulus räknar upp många av dem i det 11:e kapitlet i Hebreerbrevet och berättar om deras lidande för rättfärdighetens skull, och förklarar att de uthärdade och dog i tron att de skulle få en "bättre uppståndelse". (Hebreerbrevet 11:35, 39–40). Denna bättre uppståndelse kommer att innebära

mänsklig fullkomlighet och en ställning som lärare och ledare bland folket.

Jesus sade till folket på sin tid: "Där skall vara gråt och tandagnisslan, när ni ser Abraham, Isak och Jakob och alla profeterna (inklusive Johannes Döparen, den siste av profeterna) i Guds rike, men själva kastas ut. Och de kommer från öster och från väster och från norr och från söder och kommer att sätta sig i Guds rike." Matteus berättar att de kommer att sätta sig tillsammans med "Abraham, Isak och Jakob". Matteus identifierar också de "utstötta" som "rikets barn". Lukas 13:28, 29; Matteus 8:11, 12

"Rikets barn", de som genom trohet mot lagen kunde ha kvalificerat sig för att bli ett "prästadöme", kommer, när de uppväcks från de döda, att bli djupt besvikna när de upptäcker att de inte innehar denna ärade position. Deras besvikelse beskrivs med uttrycket "gråt och tandagnisslan". Men Jesus förklarar vem som kommer att inneha den positionen. Det kommer att vara de forna rättfärdiga, "Abraham, Isak och Jakob och alla profeterna". Folket kommer att gå till dem i den meningen att de erkänner dem som representanter för det messianska riket, som då kommer att ha kontroll över jordens angelägenheter.

Dessa kommer då att utgöra den jordiska fasen av Kristi rike. I Psalm 45:16 sägs det att de kommer att göras till "furstar över hela jorden". Medan Johannes Döparen inte kommer att vara med Jesus i den himmelska fasen av riket, kommer han att vara en av dessa jordiska "furstar" som kommer att representera de himmelska härskarna Kristus och dem som troget

led och dog genom att följa i hans fotspår av självupppoffring.

På så sätt kommer den organisatoriska uppbyggnaden av Kristi rike att vara fullbordad. Dess medlemmar, både i den himmelska och den jordiska fasen, kommer i förväg att ha prövats och utbildats, och uppväckts från de döda för att inta sina poster som härskare och lärare i detta rike. Jesus var den förste som uppväcktes från de döda, och under hela den nuvarande tidsåldern har han övervakat kallelsen och utbildningen av sina medarvingar. Han har tjänat som deras Försvarare vid den himmelska nådens tron. Han har varit deras gode Herde, deras Rådgivare och Vägledare. Han har varit deras Herre och Mästare, deras Huvud.

När arbetet med att kalla och träna hans medarvingar är fullbordat, och deras uppståndelse från de döda och upphöjelse till den gudomliga naturen fullbordad, då kommer den "bättre uppståndelsen" för deras mänskliga representanter, "furstarna", och tillsammans, harmoniskt och härligt, kommer dessa två faser av det länge utlovade riket att börja fungera.

Det kommer också att finnas en "stor skara" av andliga "tjänare" i riket. Dessa kommer, enligt vad vi får veta, att befinna sig "framför" tronen, inte "på" tronen, och inte vara härskare i riket. Även om Skriften inte uttryckligen anger hur dessa kommer att tjäna, verkar det som om det kommer att ske som en förbindelse mellan rikets himmelska och jordiska faser. Denna "stora skara" beskrivs i Uppenbarelseboken 7:9, 10, 13–17.

Vilket fullständigt och perfekt organiserat "rike", eller styre, detta kommer att vara! I Mika 4:1-4 beskrivs det symboliskt som "berget där Herrens hus står". Berget är en symbol för riket, och huset är Guds regerande familj, eller regerande hus. I denna profetia symboliseras rikets två faser som "Sion", den andliga, och "Jerusalem", den jordiska. Profetian säger att i "de sista dagarna" kommer "berget där Herrens hus står att upprättas på bergens toppar, ... och folk kommer att strömma dit".

I en liknande profetia som finns nedtecknad i Jesaja 2:2,3 står det "Alla nationer skall strömma dit, och många folk skall komma och säga: Kom, låt oss gå upp till Herrens berg, till Jakobs Guds hus; och han skall lära oss sina vägar, och vi skall vandra på hans stigar; ty från Sion (Kristus och hans efterföljare) skall lagen gå ut, och Herrens ord från Jerusalem (de forna rättfärdiga)."

Mika 4:3 fortsätter: "Han", Herren, den store Kungen och Domaren, "skall döma bland många folk och tillrättavisa starka nationer långt borta." Hur uppenbart är det inte av detta att Kristi rike kommer att utöva en stark kontroll över människornas angelägenheter, till och med att "tillrättavisa" starka nationer som till en början inte böjer knä för dess rättfärdiga styre. Det är omöjligt att förena profetior som denna med den felaktiga teorin att Guds rike endast är en rättfärdig ande i enskilda individers hjärtan.

Som ett resultat av att lära sig Herrens vägar under Kristi rikets styre, och om nödvändigt bli "tillrättavisade" eller disciplinerade under processen, kommer

nationerna, fortsätter profeten, att "smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till beskärningsknivar; nation skall inte lyfta svärd mot nation, och de skall inte längre lära sig krig. Men de skall sitta, var och en under sitt vinstockar och under sitt fikonträd, och ingen skall skrämma dem; ty det har Herren, härskarornas Gud, sagt." Mika 4:4

Rikets undersåtar

Förutom att Kristi rike har både en andlig och en jordisk fas, har det också både härskare och de som styrs, undersåtarna. Det är viktigt att notera denna skillnad när man studerar Bibeln. När Jesus lovade sina lärjungar att de skulle vara med honom i hans rike, syftade han på den styrande aspekten av riket, att de skulle vara "kungar och präster" i riket tillsammans med honom. (Uppenbarelseboken 5:10; Uppenbarelseboken 20:4,6). Tjuven på korset bad Jesus att minnas honom i sitt rike, och Jesus svarade: "Sannerligen säger jag dig i dag: Du skall vara med mig i paradiset." (Kommatecknets placering är felaktig i många översättningar). (Lukas 23:43). Detta var ett löfte till tjuven om att han kunde bli en av rikets undersåtar.

Anledningen till att Jesus här använde ordet paradiset är att hans rike kommer att återställa paradislignande förhållanden över hela jorden. Våra första föräldrar lydde inte Guds lag och drevs bort från paradiset, men Guds vilja eller lag kommer att återupprättas genom riket, och paradiset kommer att återställas. Hela jorden kommer att bli som Edens lustgård och fyllas med den

återställda och fullkomnade mänskligheten. Dessa kommer att vara undersåtar i riket. Och vilka lyckliga undersåtar de kommer att vara!

Profeten Jesaja använde återigen ett "berg" som symbol för riket och skrev att Herren på detta berg skulle "utsluka döden för alltid, och Herren Gud skall torka bort tårarna från alla ansikten". (Jesaja 25:6–9). De som har dött kommer att väckas upp från döden och få en möjlighet att njuta av riket livgivande välsignelser. Aposteln Paulus försäkrar oss om detta i sitt första brev till församlingen i Korint, kapitel 15 – det underbara kapitlet om de dödas uppståndelse. Först beskriver han uppståndelsen för dem som kommer att leva och regera med Kristus och förklarar att dessa kommer att upphöjas till odödlighet. Han fortsätter: "Då skall det ord som står skrivet gå i uppfyllelse: Döden är uppslukad av segern. O död, var är din udd? O dödsriket, var är din seger?" 1 Korintierbrevet 15:54,55

Detta kommer att ingå i rikets verk. Paulus förklarar att Kristus kommer att regera tills alla fiender är lagt "under hans fötter", och att "den sista fienden som skall förstöras är döden." (1 Kor. 15:25-26). I detta härliga verk i riket kommer Jesu efterföljare att få del, ty detta är det rike som, enligt vår text, "skall ges åt de heligas folk, den Högstes." (Daniel 7:27). Det är också det rike som förutsagts i Uppenbarelseboken 11:15, där vi läser: "Denna världens riken har blivit vår Herres och hans Kristi riken, och han skall regera i evigheters evigheter."

Även om tusentals år går åt till förberedelserna för detta rike, så fullbordar det allt som Gud har lovat när

tiden äntligen är inne för att det ska upprättas. Rikets makt manifesteras först för världen under en stor "nöd, sådan som aldrig har funnits sedan det fanns en nation", som förstör "denna världens riken" (Daniel 12:1; Matteus 24:3, 21, 22; Uppenbarelseboken 2:26, 27). Men utöver detta, som Uppenbarelseboken 11:18 avslöjar, kommer dess upprättande att markera tiden för de dödas uppståndelse, då denna tidsålders "heliga" upphöjs för att regera med Kristus i tusen år under rikets andliga fas, och då de forna profeterna kommer att göras till "furstar över hela jorden".

Då kommer också hela världen att upplysas, och alla, små och stora, kommer att lära sig att vörda Herren. De som fortsätter att medvetet motsätta sig Gud och rättfärdigheten, beskrivna i denna profetia som de som "förstör jorden", kommer själva att "förstöras bland folket". Apostlagärningarna 3:23

Då kommer riket att vara fullbordat, och Gud, himlens och jordens Skapare, kommer att vara, som Paulus förutsade, "allt i alla". (1 Kor. 15:24–28). På detta sätt kommer, genom rikets verksamhet, varje kristens bön att ha uppfyllts fullständigt: "Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden, såsom i himlen." (Matt. 6:10). Ingen bön som någonsin har framförts kommer att ha fått ett mer fullständigt och härligt svar!